

ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Καραϊσκού 111, τηλ. 4123528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ζωή Αρβανίτου - Κούτρα
Καίτη Α. Καμμένου, Μίτσα Οικονόμου

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1989
ΕΤΟΣ 42
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 451

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΕΟΤ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο μας, με δαπάνες και επίβλεψη των υπηρεσιών του ΕΟΤ έγινε σχεδόν καθολική ανάπλαση της παραλίας της πατρίδας.

Ο γενικός γραμματέας του Ε.Ο.Τ. κ. Κ. Σκούρας και ο διευθυντής της Διεύθυνσης Περιουσίας - Εκμετάλλευσης του Ε.Ο.Τ. κ. Γ. Στράτος είναι οι βασικοί συντελεστές του μεγάλου έργου που έγινε στον τόπο μας.

Ας παρακολουθήσουμε τι γράφει η ΤΙΝΑ ΠΟΛΙΤΗ στον «Ταχυδρόμο»:

«Έτσι, λοιπόν, η Διεύθυνση Περιουσίας - Εκμετάλλευσης του ΕΟΤ, με επί κεφαλής τον κ. Γ. Στράτο και συνεργεία του ΕΟΤ 40 περίπου ατόμων έδρασαν και πάλι ως καμικάζι, σε χρόνο ρεκόρ.

ΟΧΙ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Με το τέλος του 1988 η χώρα μας ανέλαβε και επίσημα την υποχρέωση να εφαρμόσει το γνωστό με τον χαρακτηρισμό «Μάρπολ» πρόγραμμα της Διεθνούς αυτής Σύμβασης, που είναι προαιρετικό. Έτσι, συγκαταλέγεται ανάμεσα στις τριάντα μία χώρες, οι οποίες δεσμεύονται να παρέχουν στα λιμάνια τους όλες εκείνες τις εγκαταστάσεις που χρειάζονται για να αφήνουν εκεί τα σκουπίδια τους τα πλοία, που προσεγγίζουν. Με μίαν από τις πιο σημαντικές λεπτομέρειες που περιέχει η Σύμβαση αυτή, απαγορεύεται να ρίχνουν στη θάλασσα κάθε είδους πλαστικό αντικείμενο, από σακκούς απορριμμάτων μέχρι συνθετικά σχοινιά και δίχτυα. Οι κανονισμοί αυτοί άλλωστε καθορίζουν με ποιο τρόπο, σε ποιες περιοχές και σε ποιαν απόσταση από την ακτή επιτρέπεται να αδειάζουν τα πλεούμενα τα κατάλοιπα των τροφών και άλλα σκουπίδια τους —και πάντα με ορισμένες προϋποθέσεις.

(Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 26.11.88)

Μπήκαν σε ταβέρνες, σε κέντρα, πήγαν σε κοινόχρηστους χώρους κι άρχισαν το έργο και το... κουβεντολόι.

Γιατί ο κ. Στράτος, δεν ησυχάζει, αν το μάτι του δεν ακουμπήσει πάνω σε άρτια αισθητική.

Πηγαίνοντας για τη «μάχη της τουαλέτας», βρήκε στο Γαλαξίδι ταμπέλες που... βγάζαν μάτι, χρώματα ξένα με το περιβάλλον, εγκαταλειμμένες γωνιές, σπίτια ετοιμόρροπα.

Επί το έργον λοιπόν! Μια τόσο όμορφη πόλη σαν το Γαλαξίδι, δεν μπορεί να υφίσταται τις συνέπειες της κακογουστιάς.

Κι αλήθεια τι χαρισματική πόλη!

Μείναμε στο θαυμάσιο «Ξενία των Δελφών». Ξυπήσαμε το πρωί και αντικρύσαμε τους Δελφούς κάτασπρους από το χιόνι!

Στην Αράχωβα, μας είπαν, το χιόνι είχε φτάσει τους 40 πόντους πρώτη μέρα της κακοκαιρίας της 16ης Δεκεμβρίου. Και τι θαύμα! 17 χιλιόμετρα, απέχει το Γαλαξίδι από τους Δελφούς. Εκεί όλα ήταν ήπια. Το κρύο υποφερτό, παρά τον ολόλευκο Παρνασσό που αποτελούσε το φόντο του Γαλαξιδίου!

Στην ταβέρνα «Τ' αδελφία», κοντά στο τζάκι, μπορούσες να φας θαλασσινά, που μόλις πριν λίγα λεπτά είχε φέρει η τράτα!

Αυτές τις αντιθέσεις, σε αποστάσεις αναπνοής, μόνο στην Ελλάδα μπορείς να τις βρεις...

Είναι, λοιπόν, να κακοποιείς αυτή τη μοναδική χώρα; Έτσι η παρέμβαση του ΕΟΤ, είναι εξαιρετικά καλοδεχούμενη.

Η Κοινότητα, υποχρεώθηκε να φτιάξει στεγανό βόθρο, στις τουαλέτες που επεκτάθηκαν ή κατασκευάστηκαν από την αρχή. Μπήκαν μέχρι και φωτοκύτταρα ροής του νερού. Αναστηλώθηκε ένα παμπάλαιο σπίτι στην παραλία που είχε πέσει η μισή του στέγη, πλακοστρώθηκαν πεζοδρόμια, βάφθηκαν εγκαταλειμμένα πορτοπαράθυρα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Στην εφημερίδα μας «το Γαλαξίδι» της 20 Ιανουαρίου 1947 διαβάζουμε:

«Επί τη εορτή του Αγ. Ευθυμίου, την οποία ο Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών έχει καθιερώσει από πολλών ετών ως ετησίαν εορτήν του, ετελέσθη και εφέτος εις τον εν Πειραιεί Ναόν του Αγίου Νικολάου μετά πάσης λαμπρότητας λειτουργία μετ' αρτοκλασίας. Το εκκλησίασμα αποτελούμενον από όλον σχεδόν τον εν Πειραιεί Γαλαξειδιωτικόν κόσμον...».

Τότε όλη σχεδόν η Γαλαξειδιώτικη παροικία ήταν συγκεντρωμένη στον Πειραιά και ήταν δυνατή η καθιέρωση εράνου μεταξύ των συμπολιτών για την εορτή του Αγίου Ευθυμίου. Σήμερα οι συμπο-

λίτες της παροικίας είναι διασπαρμένοι σ' ολόκληρο σχεδόν το λεκανοπέδιο της Αττικής. Έτσι όση καλή διάθεση και αν έχουν οι δεσποινίδες και κυρίες που πλαισιώνουν τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου είναι αδύνατον να φτάσουν σ' όλα τα σπίτια των Γαλαξειδιωτών.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου καλεί όλους τους συμπολίτες να παρευρεθούν στην εορτή του Αγίου Ευθυμίου που θα γίνει στις 29 Ιανουαρίου. Και αν από νοσταλγική παράδοση έδιναν στον έρανο του Αγίου Ευθυμίου, ας δώσουν τον όβολό τους ανήμερα της γιορτής, σε κάποιο μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου. Ο Σύνδεσμος έχει πολύμορφο έργο να επιτελείσει και οι ανάγκες του πολλές.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται τα μέλη του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών σε ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση που θα γίνει στις 5 Φεβρουαρίου 1989 ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. στην αίθουσα του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου οδός Καραϊσκού 111, στον Πειραιά, με θέματα:

1. Λογοδοσία πεπραγμένων του Δ.Σ.
2. Οικονομικός απολογισμός έτους 1988 και έγκριση Προϋπολογισμού έτους 1989.
3. Ανακοινώσεις διάφορες.

Δικαίωμα συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση, έχουν όσοι εκπλήρωσαν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς τον Σύνδεσμο.

Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή 12 Φεβρουαρίου 1989 την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο με τα αυτά θέματα και θα βρίσκεται σε απαρτία με οσαδήποτε μέλη κι αν είναι παρόντα.

Ο Πρόεδρος

ΑΛΚΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Η Γ. Γραμματέας

ΖΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ - ΚΟΥΤΡΑ

Γεγονότα και Απόψεις

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ.
ΤΗΣ «ΟΙΔΑΝΘΗΣ»

Όπως γράψαμε στο φύλλο μας Νοεμβρίου από τις εκλογές της Αδελφότητος Γαλαξειδιωτών της Αμερικής «Οιδανθη» προήλθε το νέο Δ.Σ. του πατριωτικού σωματίου των ξενιτεμένων συμπολιτών μας. Το Δ.Σ. αποτελείται και από πάλαια μέλη και νέα που στρατεύονται για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην εκεί παροικία και στην πατρίδα γενικότερα. Και για τη νέα διετία Πρόεδρος εξελέγη ο ακούραστος και θερμός πατριώτης Γιώργος Βαράτος. Στο νέο Δ.Σ. ευχόμαστε υγεία, προκοπή και δραστηριότητες για το καλό της παροικίας και της πατρίδας. Με δεδομένη τη στενή συνεργασία με την Κοινότητα και το Σύνδεσμο η αδελφότητα «Οιδανθη» έχει πολλά να προσφέρει στην υπόθεση της πατρίδας και στη διατήρηση της Γαλαξειδιωτικής ιδέας μεταξύ των απανταχού Γαλαξειδιωτών.

ΣΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

Όσοι γεννήθηκαν μέχρι και

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Καραϊσκού 111,
Πειραιάς 185 32,
Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος

ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

Επιστολές για την Εφημερίδα
Συνεργασίες — Χειρόγραφα
εις **ΑΝ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ**

Πεσμαζόγλου 32
145 61 ΚΗΦΙΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)
Εσωτερικού ετήσια δρχ. 1.500
Εξωτ. ετήσια \$ ΗΠΑ 30
Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζών δρ. 6.000
Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις
για κάθε στίχο δρχ. 150
Τιμή φύλλου δρχ. 70

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ —
ΕΠΙΤΑΓΕΣ

Ευθυμία Γ. Μητροπούλου
Καραϊσκού 111 Πειραιά 185 32
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ
Τζαβέλα 9-13, Αθήνα
Τηλ. 3634397

Ανταποκριτές - Αντιπρόσωποι
στο Γαλαξείδι: Ε. Καμβύσης
στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος
Επιστολές και παντοειδή χειρόγραφα, αποστέλλόμενα προς την Εφημερίδα και το Σύνδεσμο, δημοσιεύμενες ή μη, δεν επιστρέφονται.

τις 31 Δεκεμβρίου 1971, έχουν δικαίωμα εγγραφής στους εκλογικούς καταλόγους. Η προθεσμία εγγραφών λήγει στις 31 Μάρτη, οι δε εγγραφές είναι υποχρεωτικές. Για την εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους, χρειάζονται τα παρακάτω: πιστοποιητικό γέννησης, δύο πρόσφατες φωτογραφίες και αστυνομική ταυτότητα. Και δέχεται όλοι οι συμπολίτες να γραφτούμε στους εκλογικούς καταλόγους της πατρίδας μας, του Γαλαξειδίου. Καθήκον που κανένας μας δεν πρέπει να αμελήσει.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
«ΙΟΥΛΙΑΣ ΓΕΡΑΣΑΚΗ»

Τα κληροδοτήματα, οι δωρεές και τα βραβεία των συμπολιτών φανερώσουν την αγάπη των Γαλαξειδιωτών προς την πατρίδα. Ένα τέτοιο δείγμα είναι και το εξ εκατόν χιλιάδων (100.000) δρχ. βραβείο που απονέμεται κάθε χρόνο στους μαθητές του Λυκείου και που αποδέχτηκε ο συμπολίτης μας κ. Κων/νος Γερασάκης. Το βραβείο καθιέρωσε ο κ. Γερασάκης στη μνήμη της αείμνηστης μητέρας του Ιουλίας Γερασάκης το γένος Κων/νου Κουτσουλέρη. Η αείμνηστη Ιουλία Γερασάκη υποδείχμα καλοσύνης και ευγένειας με παιδεία και καλλιέργεια τιμάται έτσι ιδιαίτερα κάθε χρόνο με τις ευχαριστίες των νεαρών μαθητών μας. Συγχρητρήρια στον κ. Κ. Γερασάκη που επέλεξε τον ωραίο αυτό τρόπο να τιμάται η μητέρα του.

Η ΕΚΒΑΘΥΝΣΗ ΤΟΥ
ΛΙΜΑΝΙΟΥ

Συμπολίτης, πολύ εύστοχα, μας υπενθύμισε, συμπληρώνοντας παλαιότερο σχόλιό μας, ότι η εκβάθυνση του λιμανιού το 1931 έγινε με τις ενέργειες και παραστάσεις του τότε Βουλευτού του κόμματος των Φιλελευθέρων συμπολίτη Γεωργίου Νικολάου Ε. Γουργουρή (1879 - 1943). Είναι αλήθεια ότι πολλά έργα στην πατρίδα έγιναν στη βουλευτική περίοδο του Νικ. Γουργουρή και χάρις στίς προσπάθειες του ορμητικού και θερμού αυτού πατριώτη μας. Ειδικά για το λιμάνι, η ευθοκροσ ήρθε στο Γαλαξείδι ύστερα από τις προσπάθειες του Νικ. Γουργουρή. Ευχαριστούμε τον συμπολίτη για την υπενθύμιση και γιατί μας δόθηκε η ευκαιρία να γράφουμε τα γεγονότα όπως πρέπει για την αληθινή ιστορία της πατρίδας μας.

ΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ ΛΥΚΕΙΟΥ

Της κ. Καίτης Α. Καρμένου

«Έτος Οικογένειας» έχει κηρυχτεί από τον Ο.Η.Ε. το 1989, πράγμα που φανεώνει την έμφαση που δίνεται διεθνώς στη στήριξη του βασικού αυτού κυττάρου, που αποτελεί τον πυρήνα της υγιούς κοινωνίας.

Έτσι, πολύ επίκαιρα, ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας προκήρυξε (ήδη από τον περασμένο χρόνο) ένα βραβείο για μαθήτριες και μαθητές των τριών τάξεων του Λυκείου, πάνω στη συγγραφή μιας έκθεσης με θέμα «Η σημερινή οικογένεια στην Ελλάδα και οι σχέσεις των μελών μεταξύ τους, ποιες είναι και ποιες νομίζετε ότι θα 'πρεπε να είναι». Στην έκθεση αυτή καλούνται τα νέα παιδιά να διατυπώσουν τις θέσεις τους και να εκφράσουν γνώμες, που ασφαλώς θα έχουν μια ιδιαίτερη σημασία. Οι συμμετοχές των μαθητών έπρεπε να σταλούν στα Γραφεία του Συνδέσμου για

τα Δικαιώματα της Γυναίκας (Σόλωνος 41, τ.κ. 106 71) ως τις 30 Δεκεμβρίου 1988.

Ο Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών, μόλις πληροφορήθηκε την προκήρυξη —δυστυχώς αρκετά αργά— ήρθε σε επαφή τόσο με το Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, ζητώντας μια παράταση της προθεσμίας —η οποία και δόθηκε πρόθυμα ως τις 20.1.89— όσο και με τον Λυκειάρχη Γαλαξειδίου κ. Θ. Διακομανώλη, τον οποίο ενημέρωσε σχετικά. Ευχόμαστε να θέλησαν και να πρόσβασαν τα παιδιά να λάβουν μέρος. Για δυο λόγους: πρώτα - πρώτα για την ωφέλεια που θα είχαν να σκεφθούν πάνω στο θέμα της οικογένειας και δεύτερον, γιατί το Λύκειο του Γαλαξειδίου θα ήταν —σύμφωνα με τις πληροφορίες μας— το μοναδικό Λύκειο εκτός της περιοχής Αθηνών, που θα συμμετείχε στο διαγωνισμό.

Νέα από τη Νομαρχία

Από τη Νομαρχία Φωκίδας λάβαμε το παρακάτω (αρ. πρ. 16. 290/9.12.88) δελτίο τύπου:

1. Την Τετάρτη 7.12.88 στο Γραφείο του κ. Νομάρχη συνεδρίασε η Ν.Ε.Α. με τα εξής θέματα:

- 1) Έγκριση δαπανών.
- 2) Τρίμηνα προγράμματα μαθητών.
- 3) Αναπροσαρμογή ενοικίων 'Αμφισσα, Λιδωρίκι.
- 4) Ενημέρωση για την καμπάνια του AIDS.
- 5) Εξοπλισμός γραφείου Ν.Ε. Α.Ε.

2. Η διοίκηση του πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών έχει προγραμματίσει για την περίοδο '88-'89 την απογραφή όλων των Ρουμελιωτών εκπροσώπων του Πνευματικού, Επιστημονικού και Οικονομικού δυναμικού και των διευθυντικών στελεχών που δραστηριοποιούνται στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Σκοπός αυτής της απογραφής είναι η σχεδίαση και ο προγραμματισμός υλοποίησης των σκοπών του που οι βασικότεροι είναι:

— Η κινητοποίηση των Επιστημόνων και Οικονομικών παραγόντων για την αξιοποίηση των οικονομικών δυνατοτήτων της Ρούμελης.

— Η ενίσχυση και συμπαράσταση στους διακρινόμενους στην Επιστήμη και τις Τέχνες Ρουμελιώτες.

— Η πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη της Ρούμελης με τη συνεργασία όλων των Ρουμελιωτών.

— Η προστασία και η ενίσχυση των νέων.

— Η ηθική και υλική συμπαράσταση των αναξιοπαθούντων.

— Η ηθική και υλική ενίσχυση Ρουμελιωτών σπουδαστών.

3. Η ΔΕΗ μας ενημέρωσε ότι έχουν προκηρυχθεί για το νομό Φωκίδας 3 θέσεις ηλεκτροτεχνιτών.

Οι ενδιαφερόμενοι για περισσότερες λεπτομέρειες μπορούν να απευθυνθούν στα γραφεία της Δ.Ε. Η. 'Αμφισσας.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Προϊστάμενος Γραμματείας
Ι. Καφρίτσας

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΟΝ

«ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ»

Ευσταθία Ι. Μακρή, εις μνήμην του πατρός της Τάσου Μακρή δρχ. 2.000.

Σούλα Χούπη, εις μνήμην προσφιλών της συγγενών και φίλων δρχ. 10.000.

Στέλλα Ζέρβα, εις μνήμην της μητέρας της Παρασκευούλας δρχ. 2.500.

Οικογένεια Γεωργίου Μητροπούλου, εις μνήμην αγαπητών φίλων Γιάννη και Λουίζας Νικολοπούλου δρχ. 3.000.

Δήμος Δαγδουρας, εις μνήμην γονέων του και αδελφών του δρχ. 5.000.

Αδελφοί Τσότσολου Σπύρος, Δήμος, Ανδρέας, εις μνήμην των θείων των Θύμου και Βασιλικής Κατσούλη δρχ. 3.000.

Εκ του Συμβουλίου

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΩΡΑ 9 ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΜΕΧΡΙ ΠΡΟΪΑΣ

ΣΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑ
ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

ROYAL OLYMPIC

(Στήλους Ολυμπίου Διός - Αρχή Συγχροού)

Ελάτε να κόψουμε την πίττα. — Να τραγουδήσουμε. — Να χορέψουμε και να πούμε τις Γαλαξειδιώτικες κουβέντες μας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: α) Πειραιάς, Καραϊσκού 111, τηλ. 41.23.528, β) Γαλαξείδι, Γιάννα Μαρδάκη - Τσάμη, τηλ. 41.319.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Του κ. Ηλία Ι. Ανδρεόπουλου

Είχαμε κι άλλοτε γράψει, πώς το χωριό μας για πολλά πολλά χρόνια επικοινωνούσε με τον υπόλοιπο κόσμο μόνο απ' τη θάλασσα, με τα βαπόρια, που κάθε μέρα πιάνανε στο λιμάνι μας, δίνοντάς ένα ξεχωριστό τόνο και μια ζωντάνια στην καθημερινή ζωή.

Απ' τη στεριά είμαστε απομονωμένοι και μονάχα κάποιοι κακοτράχαλοι κατσικόδρομοι οδηγούσαν στα γύρω χωριά. Τούτα τα μονοπάτια χρησιμοποιούσανε σχεδόν αποκλειστικά οι χωριάτισσες για να φέρνουν και να πουλάνε στο Γαλαξείδι κάθε είδους καυσόξυλα, ασφάκες και πουρνάρια και ελατόξυλα, που ήταν τότε η μοναδική καύσιμη ύλη ή ακόμα αυγά και κότες, που οι δύστυχες δεινοπαθούσαν κρεμασμένες ανάποδα απ' τα σαμάρια των μουλαριών.

Και φυσικά τροχός αυτοκινήτου ποτέ δεν είχε πατήσει τους δρόμους μας. Έτσι τ' αυτοκίνητο έμενε, για μας ιδιαίτερα τους πιστιρικάδες, άπιαστο όνειρο. Το θαυμάζαμε και το καμαρώναμε σαν πηγαίναμε στο πανηγύρι τ' Άη Γιαννιού του Σκηνή και πλέαμε σε πελάγη ευτυχίας αν καταφέραμε να πάμε απ' την Ιτιά στο Ξεροπήγαδο «αυτοκινητάδα».

Θυμάμαι μονάχα μια χρονιά — θάταν το '26 ή '27 — που ένα πρωινό, αγουροξυπνημένος, είδα απ' το μπαλκόνι, σταματημένα μπροστά στο Ξενοδοχείο του Βαρξάτου τρία αστραφτερά αυτοκίνητα — ένα κατακόκκινο σαν τη φωτιά και δύο μαύρα — που τα περιτριγύριζε και τα θαύμαζε ένα πλήθος παιδιών. Πραγματικά έπεσα απ' τα σύννεφα και σαν θεοβιώθηκα πώς δεν ήταν όνειρο,

ερέθηκα σε λίγο και γω εκεί προσπαθώντας να λύσω τούτο το μυστήριο, που δεν άργησε να ξεδιαλύνει. Και να τι είχε συμβεί. Ήταν παραμονή της γιορτής του Προφήτη Ηλία. Και τότε γινόταν τρικούβεργο πανηγύρι στο ξωκλήσι του Προφήτη που γιόρταζε. Κόσμος πολός μαζευτόταν, όχι μονάχα από το Γαλαξείδι αλλά κι απ' τον Πειραιά και την Αθήνα και τα περίχωρα ακόμα κι απ' τα Σάλωνα και την Ιτιά. Σκέφτηκαν λοιπόν δυο τρεις σωφέρηδες, να φορτώσουν τ' αμάξια τους σε μαούνες και ρυμουλκώντας τε με το «Λεάντρο», το βαποράκι πούκανε τη συγκοινωνία Ιτέα - Γαλαξείδι να τα αποδιβάσουν το λιμάνι μας, για να μεταφέρουν τον κόσμο στο εκκλησάκι που πανηγύριζε, αφού θάκαναν μικροδιευθετήσεις στον καρόδρομο που υπήρχε.

Η επιχείρηση είχε λαμπρή επιτυχία. «Πατείς με πατώ σε» ο κόσμος στο Παλιοπάζαρο, πούταν η αφετηρία. Τότε είχαμε και το πρώτο τροχαίο ατύχημα στον τόπο μας, που σκίασε κάπως τη μεγάλη γιορτή. Ο φίλος και συμμαθητής μου ο Μήτσος ο Καράλης, καθώς ακουμπούσε στριμωγμένος στην πόρτα ενός από τ' αυτοκίνητα άνοιξε ξαφνικά η πόρτα και βρέθηκε στο δρόμο πλημμυρισμένος στο αίμα. Ευτυχώς δεν είχε τραυματιστεί σοβαρά και τη γλύτωσε με λίγα ράμματα στο κεφάλι, που τόσο επιδέξια είχε ράψει ο έμπειρος και σοφός φαρμακοποιός μας, Σπύρος Αρβανίτης.

Πέρασε και η γιορτή και τ' όνειρο, που σαν κομήτης πέρασε, έσβησε, για να γίνει πια πραγ-

ματικότητα ύστερα από λίγα χρόνια, όταν ο δουλευτής μας, ο αείμνηστος Γιατρός Νικ. Γουργουρής πέτυχε να εγκριθεί από την τότε κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου η κατασκευή δρόμου που θα μας συνέδεε με τον εθνικό δρόμο Λιδωρικίου - Αμφίσσης και φυσικά με την υπόλοιπη Ελλάδα. Ένα όνειρο πολλών γενιών γινόταν πραγματικότητα. Για φαντάσου να πηγαίνεις στον Πειραιά από τη στεριά μέσα σε λίγες ώρες!

Μόλις λοιπόν τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '30 άνοιξε ο δρόμος, προτού καλά - καλά ολοκληρωθεί η κατασκευή του, φτάνει στο Γαλαξείδι το πρώτο αυτοκίνητο, του Βαγγέλη του Πορτούλα, που χρόνια δούλευε σαν οδηγός στη Θεσσαλονίκη. Ο Βαγγέλης με τ' αμάξι του ήταν για πολύ καιρό το πρόσωπο της ημέρας. Οι μικροί τον βλέπαμε σχεδόν σαν πρόσωπο μυθικό. Και τα καράβια και τις θάρκες των παιχνιδιών μας τις είχαν αντικαταστήσει κάθε είδους μικρά αυτοκινήτακια. Στου δρόμους τρέχαμε μπουλούκια ξωπίσω απ' τ' αυτοκίνητο προσπαθώντας να «κοστάρουμε» από τους πίσω προφυλακτήρες.

Το ιστορικό τούτο γεγονός δεν ξέφυγε απ' τη γραφίδα των επιθεωρησιογράφων — της φοιτητικής τότε συντροφιάς — που σε μια επιθεώρηση του 1932, σατίριζε τις καινούργιες συνθήκες ζωής πούφερνε στον τόπο μας η εισβολή του τροχού.

Έτσι μια υποψήφια νύφη προφήτευε ότι:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 6

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΕΟΤ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

ρα, ένα περίπτερο με πράσινες τέντες και στέγη ελενίτ φτιάχτηκε σε παραδοσιακό στυλ, επανέφεραν στην παλιά του μορφή ένα υπόστεγο στο λιμάνι που υπήρχε για την τοποθέτηση των εμπορευμάτων που έφερναν τα πλοία, μπήκαν για διακόσμηση σε εξωτερικούς χώρους άγκυρες, φανάρια, έγιναν παρεμβάσεις σε κέντρα με φωτεινές επιγραφές που κατέβηκαν, περιττές πινακίδες ξηλώθηκαν, ο Ναυτικός Όμιλος ξαναφτιάχτηκε στην παλιά του μορφή, έγινε ανάπλαση της εγκαταλειμμένης πλαζ του Γαλαξειδίου.

Το έργο αυτό, δεν στοίχισε περισσότερα από έξι εκατομμύρια δρχ. Εκτός από το συνεργείο του ΕΟΤ, βοήθησαν ειδικευμένοι εργάτες από τον Παρνασσό, υπάλληλοι του «Ξενία Ιτέας», φορείς, οι ίδιοι οι κάτοικοι και η Νομαρχία Φωκίδας. Επιπλέον στην Κοινότητα του Γαλαξειδίου, μένει ένα ποσόν ενός εκατομμυρίου δρχ. για τη συνέχιση και συντήρηση του έργου. Εκείνο που πετυχαίνει η Διεύθυνση αυτή, είναι να συνεχίσει τους κατοίκους.

Χωρίς λόγους, χωρίς σεμινάρια, χωρίς πολλά έξοδα και κυρίως χωρίς διώξεις, πείθει τους κατοίκους με έργο. Και την αρχική διστακτικότητά τους, την ακολουθεί η συμμετοχή. Γι' αυτό και οι δουλειές της τελειώνουν γρήγορα και αποτελεσματικά.

Ακόμη, τα έργα της είναι έτσι κατασκευασμένα, που να διευκολύνουν στη συνέχεια τις καθαρίστριες να τα κρατήσουν σε καλή κατάσταση.

Και η δράση της Διεύθυνσης δεν σταματά.

Τα εγκαίνια των έργων έγιναν το Σάββατο 14 Ιανουαρίου 1989.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η κ. Αρχοντούλα Θεοδώρου το γένος Νικολάου Τραγανή γέννησε αγοράκι.

— Η κ. Άννα Παλληκαρά το γένος Χύμωσ Καζή γέννησε αγοράκι.

— Η κ. Αθανασία Λάμπρου το γένος Δημ. Λογοθέτη γέννησε αγοράκι.

Να τους ζήσουν

ΓΑΜΟΙ

— Στον ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Χαλκίδας, έγιναν οι γάμοι της δ. Σοφίας Μητάκου (το γένος Ευθυμίας Ανδρεοπούλου) με τον κ. Λέανδρο Σκαλτσούνη.

Να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Απεβίωσε στο Γαλαξείδι όπου και κηδεύτηκε ο συμπολίτης Ηλίας Ν. Αγγουράς.

— Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο συμπολίτης Νικόλαος Κατσαντώνης.

— Απεβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο Απόστολος Μπαρλιακός.

Θερμά συλλυπητήρια

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

— Η συμπολίτισσα Μαρία Σίμου Λογιοπούλου ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις έλαβε το πτυχίο της ΑΣΟΕ, του Τμήματος Στατιστικής - Πληροφορικής.

Καλή σταδιοδρομία

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Ύστερα από ένα χρόνο αδράγεια, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γαλαξιδίου και κατόπιν αποφάσεως του Πρωτοδικείου Άμφισσας μετά από αίτηση του Προέδρου του Δουκά Γκούλα, εξέλεξε νέα Π. Διοικούσα Επιτροπή η οποία συνήλθε και αποφάσισε ομόφωνα την εκλογή των παρακάτω μελών:

Πρόεδρο του Συλλόγου την κ. Γεωργία Χονδρομηχάλη, Αντιπρόεδρο την κ. Χριστίνα Παπαλέξη, Γεν. Γραμματέα την κ. Παναγιώτα Μπαρλιακού, Αναπληρ. Γ. Γραμμ. την κ. Παναγιώτα Σταϊκού, Ταμία την δίδα Ελένη Κουμπούρη, Αναπλ. Ταμία την δίδα Γεωργία Τουρνιτσή, και μέλη τις Βασιλική Κουμπούρη (υπεύθυνη χορευτικού), Ελένη Κωστάκου (υπ. Γυμναστικής), Μαρία Τάσιου, Αργυρώ Χατζηγιάννη, Δήμητρα Ανάγνου.

Η παραπάνω επιτροπή που

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ - ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Πλήρωσαν τη συνδρομή τους οι παρακάτω:

Ζωή Καπάτσου 1989
Τασία Μπέρτση 1989
Μίνα Κατσανάκη 1989
Σπύρος Γκαβέζος 1989
Ιουλίτσα Αναστίτου 1989
Εμμαν. Βλασόπουλος 1988, 89
Δημήτριος Λογοθέτης 1989
Άθα Λογοθέτη - Λάμπρου 1989
Μαρία Ποταμιάνου 1989
Νικ. Μπαγουλής 1987, 88, 89
Δημ. Ξηρός 1987, 88, 89
Καίτη Κυριάκη 1989
Νικ. Τραγανής 1988, 89
Μιμίκα Μητροπούλου 1989
Γεώργιος Θωμάς 1989
Μαρία Σταματιάδου 1989
Βασιλική Στίγκα 1989
Σπύρος Ζήσιμος 1989
Ανδρέας Μπαλάσκας 1987, 88
Ανδρέας Πλουμίδης 1989
Ιωάννης Πλουμίδης 1989
Τούλα Γεωργιάδου 1989
Ευάγ. Αργυρόπουλος 1987, 88, 89
Ελένη Μαρδάκη 1989
Χύμω Καζή 1989
Νικ. Μπαρτσώτας 1986, 87, 88, 89

Χρήστος Μαντζώρος 1989
Μιχ. Κωστοπαναγιώτης 1989
Ζαχαρίας Τρίγκαλας 1989
Σπύρος Μουρούτης 1989
Ιωάννης Φούσκας 1989
Σωτήριος Νικολάου 1988, 89
Ουρανία Ηλία 1989
Γεώργιος Μορίσης 1987, 88, 89
Ευθύμιος Κατσιμπούρης του Νικ. 1989
Ανδρέας Ανδρεόπουλος 1989
Καίτη Ρηγοπούλου 1989
Παναγιώτης Νίκας 1989
Πάνος Αντωνόπουλος 1989
Ευάγγελος Μπέρτσης 1989
Σπύρος Ευλογημένος 1989
Ανδρέας Κουφάλης 1989
Μαριάνθη Κατράκη 1989
Δημήτριος Λεβαντής 1989
Όλγα Χαριτοπούλου 1989
Βιολέττα Ζαμπετούλα 1985, 86, 87, 88

Οικογ. Μαρίας Ξηρού 1989
Γιούλα Φατούρου 1989
Γεώργιος Νάκος 1989
Ελένη Μαρτίνου 1989
Θεοδ. Γιαννίτσης του Στ. 1987, 88
Κατίνα Σταντζούρη 1987, 88
Ευθύμιος Μπουγάς 1988
Μαρίκα Μπραούζου 1988, 89
Ηλίας Ιακωβόπουλος 1988
Τάκης Σουλάντζος 1988

πρέπει μέσα σε ένα εξάμηνο να συγκαλέσει Γενική Συνέλευση όλων των μελών του Συλλόγου και να κάνει αρχαιρεσίες για την εκλογή Τακτικού Δ.Σ., εύχεται σε όλους του Γαλαξιδιώτες και φίλους του Γαλαξιδίου ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, με υγεία και ευτυχία ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 1989.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Για τους σκοπούς του Συνδέσμου προσέφεραν οι παρακάτω συμπολίτες και φίλοι του Συνδέσμου:

— Η κ. Έρα Μιχαλοπούλου εις μνήμην του συζύγου της Ηλίας Π. Μιχαλοπούλου δρχ. 10.000.

— Η κ. Άρτεμις Παπακωνστα ντοπούλου εις μνήμην προσφιλών της προσώπων δρχ. 30.000.

— Η κ. Ιουλίτσα Αναστίτου εις μνήμην του συζύγου της Σπυρίδωνος δρχ. 5.000.

— Η οικογένεια Δήμου Κουρεντή εις μνήμην του αθλημονήτου συζύγου και πατρός Δημητρίου Κουρεντή δρχ. 5.000.

— Ο κ. Δάμων Πηνιατίδης εις μνήμην της πολυαγαπημένης του συζύγου Λούλας δρχ. 20.000.

— Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Αγίου Νικολάου δρχ. 5.000.

— Ο κ. Νικόλαος Μαρτσώνος εις μνήμην της συζύγου του Γαριφαλίας δρχ. 2.000.

— Ο κ. Ιωάννης Α. Προκαλάμος εις μνήμην Αποστόλου Μπαρλιακού δρχ. 5.000.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί θερμά τους δωρητές.

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

— Ηλίας Ν. Αγγουράς στη μνήμη συζύγου του Αθανασίας δρχ. 100.000.

— Οδυσσέας και Φούλα Ανδρουλάκη, στη μνήμη του πατέρα τους δρχ. 5.000.

— Μανώλης και Βάσω Συλιγαρδάκη, στη μνήμη Νίκου Σταμπουλή δρχ. 2.000.

— Γιάννης και Σούλα Μητροπούλου, στη μνήμη του πατέρα τους Νίκου Σταμπουλή δρχ. 5.000.

— Μάντζαρη Λίτσα δρχ. 2.000.

— Δημήτρης Παπαλάιος στη μνήμη των γονιών του δρχ. 5.000.

— Ελένη Ζαχαριάδου δρχ. 10.000.

— Αθανάσιος Δάνδουρας δρχ. 5.000.

— Τάσος Παπαγεωργίου δρχ. 5.000.

— Ευαγγελία Λαμπάτου δρχ. 5.000.

— Ευθ. Οικονόμου δρχ. 5.000.

— Ελένη Πεردικουλή δρχ. 15.000.

— Θεόδωρος Ε. Τουρναντζής δρχ. 5.000.

— Ζωίτσα Κεφαλά δρχ. 2.000.

— Γεωργία Χούπη και εγγόγια, στη μνήμη Πάνου Χούπη δρχ. 5.000.

— Χρύσα και Ντανιέλ Φορζέ στη μνήμη Πάνου Χούπη, δρχ. 5.000.

— Παντελής και Ευσταθία Χονδρομηχάλη, στη μνήμη Γιώρ

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Για το μεγάλο σκοπό του Συνδέσμου στην πατρίδα μας προσέφεραν οι παρακάτω:

— Η κ. Καίτη Κυριάκη στη μνήμη των γονέων της δρχ. 3.000.

— Η κ. Ευθυμία (Μιμίκα) Μητροπούλου εις μνήμην προσφιλών προσώπων δρχ. 5.000.

— Η κ. Ειρήνη Ανέστη εις μνήμην των γονέων της Ιωάννου και Βασιλικής Οικονόμου δρχ. 5.000.

— Ο κ. Θεόδωρος και η κ. Ευμορφία Γιαννίτση εις μνήμην του εξαδέλφου τους Ηλία Αγγουρά δρχ. 5.000.

— Ο κ. Ιωάννης και η κ. Αικατερίνη Πατσούλα εις μνήμην του εξαδέλφου τους Ηλία Αγγουρά δρχ. 5.000.

— Ο κ. Ιωάννης και η κ. Ευαγγελία Αγγουρά εις μνήμην του εξαδέλφου τους Ηλία Αγγουρά δρχ. 10.000.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί τους δωρητές.

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ

Πέτρος Σκούρτης δρχ. 5.000.

Αφροδίτη Στεργίου δρχ. 5.000.

Παντελής και Ευσταθία Χονδρομηχάλη στη μνήμη Γ. Μαμαρέλη δρχ. 5.000.

Ιωάννης Κων. Αγγουράς δρχ. 50.000.

Ιωάννης Τσελές δρχ. 5.000.

Κούλα Δροσοπούλου στη μνήμη συζύγου της, γονέων, αδελφών δρχ. 5.000.

Αγαθή Μοναχή Δουρατσίνου δρχ. 5.000.

Χρήστος Ματζώρος δρχ. 4.000.

Μαριγούλα Καραμπέτσου δρχ. 1.000.

Παρασκευούλα Γούναρη δρχ. 1.000.

Σταθούλα Σταμάτουζα δρχ. 5.000.

Νίκος Σταμάτουζας δρχ. 1.000.

Νίκος Βλάμης, στη μνήμη αγαπημένης του γυναίκας Χριστίνας δρχ. 5.000.

Μανώλης και Βάσω Συλλιγαρδάκη στη μνήμη Νικ. Σταμπουλή δρχ. 3.000.

Ευχαρίστως γνωρίζουμε πως η επισκευή της στέγης τελείωσε και η ερανική επιτροπή ως και το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστούν όλους τους δωρητές, υποσχόμενοι ότι με τη βοήθειά των θα συνεχίσουν τις επισκευές στον Αγ. Γεώργιο και Αγ. Ανδρέα.

γού Μαμαρέλη δρχ. 5.000.

— Δ.Ν.Μ. στη μνήμη των γονιών του δρχ. 3.000.

— Παναγιώτης και Παναγιούλα Κούρνια δρχ. 13.000.

Η ερανική επιτροπή και το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστούν θερμά.

Β' συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Σ' αυτό το «στάβλο» θα δίναμε εξετάσεις. Επειδή, όμως, τα θρανία που είχαν εξοικονομήσει ήταν λίγα, δόσαμε εξετάσεις με... δόσεις.

Τόσο δε «φωστήρες» είμαστε που σε μερικούς από μας ένας καθηγητής των μαθηματικών (Δενιόζο νομίζω τον λέγανε) έδωσε και το υπόλοιπο της διαιρέσεως. Όταν μας είπαν να πάρουμε κοντυλοφόρο και μελάνι για να γράψουμε (τότε, για τους νεότερους, γράφαμε στην Α' τάξη με κονδύλι, στην πλάκα, μέχρι και την Δ' και με μελάνι) ένας από μας είπε: «Ρε τι είναι αυτό (το μελάνι); Από ωλό (του χταποδιού) το βγάλανε;» (κανένας μας δεν είχε προλάβει να τελειώσει την Δ' τάξη).

Μετά από τις... επιτυχίες αυτές εξετάσεις, γίναμε όλοι Γυμνασιόπαιδες.

Το νέο έτος 1945 βγήκε διαταγή του Υπουργείου Παιδείας, που έλεγε ότι από τον Σεπτέμβριο 1945 μέχρι τον Ιούνιο 1946 θα βγάζαμε δύο τάξεις, με την προϋπόθεση ότι θα φοιτούσαμε στο Γυμνάσιο Ιουνίου και Ιουλίου 1945.

Έτσι τα «σκοινοιάσαμε» και νάμαστε πάλι στην 'Αμφισσα. Την περίοδο αυτή μείναμε, η μάνα μου και εγώ μαζί με άλλες δύο Γαλαξειδιώτισσες με τα παιδιά τους, σε σπίτι στη συνοικία Τέχολη (προς το δρόμο Λιδωρικίου). Το σπίτι αυτό το ονομάσαμε «Παράγκα του Καραγκιόζη», γιατί πολύ της έμοιαζε. Σαπισμένα κουφώματα, ισόγειο μάλλον πρώην στάβλος και μια εξωτερική σκάλα, που ανεβαίναμε στο πάνω πάτωμα που μέναμε, με καμιά δεκαπενταριά σκαλιά μισοχαλασμένα. Σε ανεμόσκαλα θα αισθανόσασταν πιο ασφαλής!

Από αυτό το «μίνι» σχολικό έτος δεν θυμάμαι και πολλά πράγματα, εκτός από την αρκετή ζέστα και ότι πηγαίναμε απευθείας στην 'Αμφισσα, «μέσω ενώσεως» (Πεντεόρια, Βουνιοχώρα κλπ.), με την υδροφόρα των αγγλικών στρατευμάτων που στο μεταξύ είχαν εγκατασταθεί στο Γαλαξειδί. Το ταξίδι ήταν τρίωρο... κουνητό και μας έβγαζε... ασπροπρόσωπους (από τη σκόνη) και μπρο-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Παρακαλούνται οι αγαπητοί συνδρομητές της Εφημερίδας και του Συνδέσμου, όπως τα κάθε είδους εμβάσματα προς το Σύνδεσμο απασπέλλονται στο όνομα:

Ευθυμία Γ. Μητροπούλου
Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών
Καραϊσκού 111
185 32 ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

ΕΣΤΙ ΣΠΟΥΔΑΣΑΝ ΟΙ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ Μαθητικές αναμνήσεις

Του κ. Γεωργίου Η. Σκουρλέτου

στά στο σπίτι μας στην 'Αμφισσα. Και στο σχολείο δεν έγινε τίποτε το αξιόλογο. Πέρναγε η ώρα... «ίνα πληρωθή το ρηθέν υπό του Υπουργείου».

Από το Σεπτέμβριο, όμως, ενώ η προσωπική μας διαβίωση ήταν πολύ καλύτερη, στο σχολείο τα πράγματα σφίξαν πάρα πολύ. Τα μαθήματα άρχισαν αμέσως και εντατικά για να βγάλουμε την ύλη ολόκληρου του σχολικού έτους μέσα σε 4 μήνες.

Η διαβίωσή μας στο σχολείο δεν είχε αλλάξει και πολύ. Είχαν μπει τα τζάμια ή τουλάχιστο τα περισσότερα και ήταν σχετικά καθαρό. Αλλά θρανία και έδρες δεν υπήρχαν. Πού καθόμαστε; Σε... πέτρες πάνω στο πάτωμα από μωσαϊκό. Για έδρα χρησίμευε το πολύ μία παλιά καρέκλα. Πίνακας υπήρχε ένας μικρός ξύλινος σε τρίποδα και επειδή δεν επαρκούσε είχαν βάψει, απλώς, με μαύρη μπογιά τον τοίχο και έτσι είχαμε και βοηθητικό πίνακα (να ήταν ο «πρόδρομος» των σημερινών πινάκων τοίχου «πολυτελείας»). Τώρα αν τα γραφόμενα με κιμωλία στον πίνακα αυτόν δεν τα βλέπανε καλά αυτοί που καθόντουσαν πίσω, δεν υπήρχε πρόβλημα, δίναμε μια κλωτσιά στο δάπεδο και με την πέτρα που καθόντουσαν βρίσκόντουσαν, σαν πατινάζ, κοντά στον πίνακα!

Και το κρύο, κρύο Σαλωνίτικο. Μέσα στην τάξη φορούσαμε όσα και έξω (που δεν ήταν και πολλά και καλά). Η θέρμανση ήταν (για αρκετά, άλλωστε, χρόνια μετά) ένα είδος υπερπολυτελείας, αν όχι θρασυτάτη και αχαλίνωτη φαντασία!

Με αυτές τις... ιδανικές συνθήκες πέρασαν οι πρώτοι δύο μήνες και μεις αρχίσαμε να τα βρίσκουμε «σκούρα» στα μαθήματα, ιδιαίτερα στα φιλολογικά, τα οποία βέλανε περισσότερη υποδομή. Η ανυπαρξία, ουσιαστικά, φοιτήσεως στο Δημοτικό δεν μπορούσε να αναπληρωθεί με «παύσαλείμματα» σχολικής και εξωσχολικής παιδείας, όταν μάλιστα αυτή γινόταν χωρίς, σχεδόν, διδλία και κατά ή και αμέσως μετά την κατοχή, που προείχε η επιδίωξη. Το σχολικό, όμως, πρόγραμμα έπρεπε να εφαρμοστεί ολόκληρο και μέσα σε λίγους μήνες και δεν μπορούσε να καθυστερήσει εξ αιτίας μας, όταν μάλιστα μερικοί Σαλωνίτες συμμαθητές μας (κυρίως συμμαθητρίδες μας —έξυπνα και όμορφα κορίτσια) είχαν γίνει γυμνασιόπαιδες από την Δ' τάξη του Δημοτικού στο οκτατάξιο, τότε Γυμνάσιο

(από εκεί διατηρήθηκε και η αρίθμηση των τάξεων, τρίτη —δηλαδή πρώτη— ογδόη).

Γι' όλα αυτά ο φιλόλογός μας και υποδιευθυντής του Σχολείου Σοφοκλής Σίδερης, από τη Δεσφίνα, κάλεσε τους γονείς μας και τους είπε την πραγματική κατάσταση μας και ότι μερικοί από μας κινδύνευαν να μείνουν στην ίδια τάξη. Υποσχέθηκε, όμως, να μας βοηθήσει, ουσιαστικά, όσο μπορεί.

Αυτά, όμως, μας ενόχλησαν «σφόδρα» και θαλήκαμε να αποδείξουμε το αντίθετο, με το να καταβάλουμε υπεράνθρωπες προσπάθειες.

Στις προσπάθειές μας αυτές, θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω, ότι είχαμε την αμέριστη συμπαράσταση των γονέων μας και ιδιαίτερα των υπέροχων μανάδων μας και τη βοήθεια των παλαιότερων Γαλαξειδιωτών μαθητών που ήταν μαζί μας στην 'Αμφισσα, όπως των αρίστων μαθητών και χαρακτήρων Μήτσου Νικ. Μιχόπουλου (του σημερινού επιθεωρητή δημοτικής εκπαίδευσης), με τον οποίο συγκατοικούσα στην 'Αμφισσα (στο σπίτι του σημερινού στρατηγού Ευθυμ. Καρλιώτη), Σταύρου Μητρόπουλου (σημερινού δικηγόρου), του Νίκου Αναγνωστόπουλου, από το Ξεροπήγαδο (στα μαθηματικά) και του, πάνω από όλους, αξέχαστου φιλόλογου μας Σ. Σίδερης.

Ο Σίδερης δεν μας βοήθησε γιατί το είχε υποσχεθεί στους γονείς μας. Ούτε γιατί συμπαθούσε τους Γαλαξειδιώτες. Μας βοήθησε το ίδιο το σύστημα διδασκαλίας του, το οποίο εφαρμόζε 30 χρόνια.

Το άριστο εκπαιδευτικό σύστημα δεν προερχόταν από την Ελβετία, ή, έστω, την Αθήνα, αλλά από τη... Δεσφίνα και εφαρμόζονταν εδώ και πολλά χρόνια στην πρωτεύουσα της και σήμερα ξεχασμένης Φωκίδας. Πάνω από όλα ο Σίδερης ήταν «λειτουργός» στην ουσία, που ένα είχε σκοπό στη ζωή του, να μας μάθει γράμματα, «πάση θυσία». Δεν τον είχα δει ποτέ καθιστό, παρά την κάποια ηλικία του. Ούτε ποτέ πραγματικά θυμωμένο.

Το σύστημά του ήταν απλό. Όλα (γραμματική, συντακτικό κλπ.) που είχαν σχέση με το μάθημα των αρχαίων (όπως και με κάθε άλλο μάθημα που δίδασκε) να τα μαθαίνουμε στο σχολείο και απόλυτα συνδυασμένα (γι' αυτό και στο πρόγραμμα, που έφτιαχνε ο ίδιος, έγραφε απλώς «Σίδερης», όχι γραμ-

ματική κλπ.). Επίσης, δεν είχε, πάρα πολύ σπουδαίο, γενικά, για μας δε καθοριστικό, κατάλογο. Ήξερε τι ζυγίζει κάθε μαθητής, γιατί τον εξέταζε κάθε μέρα και πολλές φορές (ιδιαίτερα τους αδύνατους) χωρίς να βαθμολογεί. Όταν κάποιος δεν απαντούσε σωστά για... τιμωρία του έβαζε σταυρό στο μέτωπο με κιμωλία, την οποία είχε πάντοτε στο χέρι του και από την οποία ήταν μόνιμα λερωμένος (όλα τα έγραφε στον πίνακα —από τότε θυμάμαι τις καταλήξεις του παρακειμένου κα, κας, κε...).

Η ανυπαρξία του εφιαλτικού καταλόγου μας βοήθησε να κριθού με συνολικά στο τέλος της χρονιάς και όχι από τη μια φορά το δίμηνο, που θα μας σήκωνε στο μάρμαρο και θα παίρναμε κακό βαθμό, τον οποίο δεν θα μπορούσαμε να συμψηφίσουμε στο τέλος έστω και αν παίρναμε άριστα (τότε τα «άριστα» δεν ήταν 20άρια).

Και με τη βοήθεια αυτή το έργο μας δεν ήταν καθόλου εύκολο, εν λάβει κανείς υπόψη του, την έλλειψη βοηθητικών διδλίων και το πλήρες (μουσική, τεχνικά κ.λπ.) και προχωρημένο πρόγραμμα (στους «διαγωνισμούς» —εξετάσεις— υπήρχε η παρατήρηση: «Ώδε - δασεία - περισπωμένη — να αναγνωρισθῇ συντακτικώς» —επιρρηματικός προσδιορισμός).

Μετά τις προσπάθειες αυτές, που χαλδύδωναν το ψυχικό μας σθένος να εξουδετερώσουμε τις δυσμενείς συγκυρίες, φτάσαμε στο τέλος της μαθητικής μας περιπέτειας, που άρχισε, ουσιαστικά, την 28η Οκτωβρίου 1940 και κορυφώθηκε με την περίλαμπρη νίκη μας, που σημάδεψε όλη την κατοπινή ζωή μας και που ήταν όχι μόνο να προαχθούμε όλοι στην επόμενη τάξη, όχι μόνο να καταλάβουμε μερικές από τις θέσεις της πρώτης δεκάδας, αλλά να πάρουμε και την πρώτη θέση με τον αείμνηστο συμμαθητή και φίλο μου Νίκο Μητρόπουλο, που πρόσφατα χάσαμε και στη μνήμη του οποίου αφιερώω αυτές τις μαθητικές αναμνήσεις μου, οι οποίες, νομίζω, είναι χρήσιμες για όλους μας και ιδιαίτερα για τους νέους, διδάσκοντες και διδασκόμενους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Γνωρίζουμε στους συνδρομητές μας του Γαλαξειδιού ότι τις συνδρομές τους και διάφορα ποσά για δημοσιεύσεις μπορούν να τα πληρώνουν στη Γραμματέα της Κοινότητας κ. Γιάννα Χρ. Μαρδάκη - Τσάμη τις εργάσιμες ώρες και ημέρες.

Τα βιβλία

ΝΙΚΟΥ Α. ΣΤΑΘΑΚΗ

Θ)Κ «Γ. ΑΒΕΡΩΦ»

Χρονικό του θωρηκατού της νίκης
Έκδοση Πολεμικού Ναυτικού

Με τον παραπάνω τίτλο εκδόθηκε, το 1987, συγγραφή του συμπολίτη Νίκου Α. Σταθάκη, στελέχους του Πολεμικού Ναυτικού ε.α. Πρόκειται για ογκώδη τόμο, 429 σελίδων μεγάλου σχήματος (0,20 Χ0,28μ.), που στις οκτώ ενότητες που διαιρείται η ύλη του (με τους τίτλους: Πρόλογος, Εισαγωγή, Ορόματα, Χρονικό του Θ/Κ «Γ. ΑΒΕΡΩΦ» (Ημερολόγια), Μητρώον του Θ/Κ «Γ. Αβέρωφ», Σταχυολόγηση, το Θ/Κ «Γ. Αβέρωφ» στη λαϊκή παράδοση και Λυκόφως) περιλαμβάνει έπειτα από εργώδη προσπάθεια ό,τι σχετίζεται με το θρυλικό ελληνικό καράβι και τη δοξασμένη ιστορία του από την καθέλκυσή του (12 Μαρτίου 1910) στο Λιβόρνο της Ιταλίας από τα ναυπηγεία ORLANDO (μήκος 140,5μ., πλάτος 21μ., βάθισμα 7,5μ., εκτόπισμα δοκιμών 10118τ., ταχύτης μείστη δοκιμών 23,9 κόμβοι κλπ.) έως τις μέρες μας, που βρίσκεται παροπλισμένο στα νερά του Π. Φαλήρου με τον τελικό προορισμό να χρησιμοποιήσει σαν πολεμικό ναυτικό μουσείο. Είναι μεγάλη εκδοτική εργασία με το πολυποίκιλο της ύλης της, που για να ολοκληρωθεί χρειάστηκε να συνδυαστεί η επαγγελματική γνώση και πείρα του συγγραφέα πάνω στο θέμα με τις γνωστές λογοτεχνικές του ικανότητες. Έτσι δίνονται στον αναγνώστη πλήρη τα τεχνικά στοιχεία του πολεμικού και όλη η περιλάμπρη δράση του, κυρίως στους θαλκκανικούς πολέμους, όταν μόνο αυτό, κατά κύριο λόγο, αντιμετώπισε νικηφόρα και καταναυμάχησε τον κατά πολύ ισχυρότερο τουρκικό στόλο σε δύο ναυμαχίες: της Έλλης (3.12.1912) και της Λήμνου (5.1.1913) και εδέσποσε στο Αιγαίο, με αποτέλεσμα να εξασφαλιστεί ανερόχλητα ο εφοδιασμός του Ελληνικού στρατού και να εμποδιστεί η μεταφορά από τη θάλασσα τουρκικών ενισχύσεων σε άνδρες και υλικό στα θέατρα του πολέμου Μακεδονίας - Θράκης και να έρθει η λευτεριά στα σκλαβωμένα ελληνικά νησιά.

Στη συγγραφή τονίζεται ότι στη συμμαχία των θαλκκανικών κρατών του 1912 κατά της Τουρκίας η Ελλάδα πήρε μέρος την τελευταία στιγμή έπειτα από δύσκολες διαπραγματεύσεις και τούτο α) γιατί, σε σύγκριση με τους άλλους συμάχους, δεν διέθετε ισχυρό στρατό ξηράς και β) γιατί τη θάραινε το στίγμα του διαβόητου 97. Έγινε όμως τελικά δεκτή η συμμετοχή της, επειδή, μόνον αυτή, είχε πολεμικό στόλο για την αντιμετώπιση του Τουρ-

κικού και την εξασφάλιση της ελευθερίας κινήσεων στη θάλασσα του Αιγαίου, που αποτελούσε βασική προϋπόθεση της νίκης των συμάχων δυνάμεων. Εάν η ελευθερία αυτή δεν εξασφαλιζόταν η νίκη των θαλκκανικών συμάχων θα ήταν όχι απλώς δύσκολη αλλά ίσως και προβληματική με τις πολυάριθμες δυνάμεις του στρατού ξηράς που διάθετε η Τουρκία. Έπρεπε λοιπόν ο Ελληνικός στόλος να κυριαρχήσει στο Αιγαίο για να εξασφαλιστεί ο εφοδιασμός του Ελληνικού στρατού και παράλληλα να παρεμποδιστεί αποτελεσματικά ο εφοδιασμός του εχθρού και η συμπλήρωση της κινητοποιήσεώς του. Όμως, όπως σημειώνει ο συγγραφέας «οι Τούρκοι υπερείχαν σε όλες τις βαρειές μονάδες, εκτός από την ταχύτητα του «Αβέρωφ», σε αριθμό κανονιών, διαμέτρηση, θωράκιση». Είχαν και δύο ελαφρά καταδρομικά (τα Χαμηδιέ και Μετζητιέ) χωρίς καμιά ελληνική αντιστοιχία.

Γ.Θ.

Συνεχίζεται

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΓΑΛΑΞΙΔΙ, Ιανουάριος.— Μετά επισημότητα και θρησκευτικής ευλαβείας εγένετο εις την πατρίδα μας ο αγιασμός των υδάτων.

Μετά την θείαν λειτουργίαν εις τους ναούς, εγένετο έξοδος των πιστών εκ των δύο γαών εις τας 10.30' π.μ. εν πομπή με κατεύθυνσιν προς την παραλίαν ένθα το λιμενικόν υπόστεγον.

Κατά την πομπή, προηγείτο ο Τίμιος Σταυρός, τα εξαπτέρυγα, οι φανοί, αι εικόνες της θαπτίσεως, οι ιερείς μετά των ιεροφαλτών, αι αρχαί του τόπου και πλήθος πιστών.

Κάτωθεν του υποστέγου, υπήρχε τραπέζι, επί του οποίου είχαν τοποθετηθεί τα ιερά σκεύη, όπου εψάλλει ο αγιασμός.

Μετά ταύτα, ο πρωθυερέας, κρατών εις χείρας του τον Τίμιον Σταυρόν πλησίασε επί της ποδάθρας, ρίπτων τον Σταυρόν προσδεδεμένον με κυανόλευκον ταινίαν, επί δύο φορές, εν μέσω ψαλμωδιών του τροπαρίου της ημέρας. Την τρίτην φοράν έριψεν το Σταυρόν άνευ προσδέσεως της ταινίας εις την θάλασσαν, όπου ένας μικρός μαθητής του Δημ. Σχολείου, όνομα Ιωάννης Κλαρούμενος, ετών 8, με την πίστην ριζωμένην εις την νεανικήν ψυχήν και υπό τα όμ-

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 3

Με την κάθοδο τη Δωρική οι γαμπροί μας οι μελλούμενοι δεν θάναι μόνο ναυτικοί μα θάναι και καθούμενοι...

Τώρα γιατί κάθε μη ναυτικός ήταν για τους συμπατριώτες «καθούμενος»; Ίσως γιατί η σκληρή δουλειά του ναυτικού διέφερε πολύ απ' τη σίγουρη δουλειά της στεριάς.

Τους ολους θα περιμένει η Διαμάντω για τηγάνι και δε φάνηκ' ο Βαγγέλης ο σωφέρ για να τους στείλω. Σήμερα δεν θα γλυτώσω δίχως άλλο και το ξύλο...

Το παράδειγμα του Βαγγέλη ακολουθήσαν κι άλλοι πατριώτες μας ελπίζοντας στη στεριά να βρουν καλύτερη τύχη, γιατί λέγανε ότι «ο τροχός έχει μέλλον». Έτσι ο Θωμάς ο Δασκαλάκης βρέθηκε οδηγός σ' ένα παμπάλαιο φορτάκι, από κείνα με τα μουστάκια στο τιμόνι και με τέντα που ανεβοκατέβαινε. Κάποτε ο δόλιος τύχαινε να πατάει κανά σκυλί ή καμιά κότα στα στενοδρόμια του Γαλαξειδιού. Τούτο ήταν αρκετό να τον βαφτίσουν οι πατριώτες μας «Μπόγια», παρατσούκλι που τον συνόδευε σ' όλη του τη ζωή.

Ήταν και η «Χαμομήλω» ένα άλλο παλιό αυτοκίνητο του Σταύρου του Χαλβατζή.

Σ' ένα άλλο πάλι νούμερο, ο απόμαχος καπετάνιος —νομίζω στο ρόλο τούτο ήταν ο Γιώργος ο Κατσιμπούρης— παραπονιόταν γιατί η συμβία του απόκτησε μοντέρνες συνήθειες και ήθελε να της στέλνει στο σπίτι: Μ' αυτοκίνητο τα ψάρια με ωτό και τα χταπόδια.

Και συνέχιζε κρατώντας ένα μάτσο ολους:

Το μοναδικό όμως αμάξι που έμεινε μέχρι τον πόλεμο του '40 ήταν ένα μοντέρνο Φορντ του Γιώργη του Πορτούλα που αρκούσε για τις περιορισμένες μέχρι τότε οδικές μεταφορές...

Αλλ' ας ξανάρθουμε στο δρόμο, που σ' αυτόν το Γαλαξειδί είχε στηρίξει πολλές, πλην φευ, φρούδες ελπίδες για την ανάπτυξη του. Οι πατριώτες μας πίστευαν σε μια καινούργια «κάθοδο των Δωριέων», που θα χρησιμοποιούσαν το λιμάνι μας σαν επίγειο αντί για την Ερατεινή —το Χάνι, όπως τόλεγαν.

Κάποια πρόσκαιρη ώθηση σ' αυτό έδωσε τότε ένας νεόφερτος Αμερικάνος ο Ηλίας ο Μπράτσος. Έβαλε λοιπόν στη γραμμή Γαλαξειδί - Λιδωρίκι ένα καινούργιο φορτηγό με τέντα και πάγκους για τους επιβάτες —μεγάλη για τότε πολυτέλεια— κι έτσι ζώηρε για κάμποσο καιρό το Κίόσκι της παραλίας με το πήγαιν' - έλα των «Δωριέων», που σαν θέριζε ο βοριάς, μέχρι νάρθει το βαπάρι εύρισκαν καταφύγιο στο καφενείο του Νείρου ή δίπλα στην αποθήκη του Μεζέ, που πρόθυμα τους φιλοξενούσε κερνώντας τους πολλές φορές και κανένα ζεστό.

Τούτο όμως δεν κράτησε πολύ. Μόλις ξανάφυγε ο Μπράτσος για την Αμερική, ξεθύμανε η κίνηση και σποραδικά κάπου - κάπου φαινόταν κανένας Λιδωρικιώτης στο μάλο. Η Ερατεινή μας είχε νικήσει. Η κατάσταση αυτή διατηρήθηκε μέχρι τον πόλεμο, χωρίς η κίνηση με τα βαπόρια να έχει επηρεαστεί απ' την οδική μας σύνδεση με την πρωτεύουσα. Βλέπεις οι πατριώτες μας προτιμούσαν τα θαλάσσια μέσα μεταφοράς αλλά εκτός απ' αυτό το ταξίδι απ' τη στεριά ήταν ακόμα δύσκολο και κουραστικό και πολλές φορές επικίνδυνο...

Όλα τα παραπάνω ήρθαν στο νου μου, όταν το περασμένο καλοκαίρι, ένα Σαββατοκύριακο, έψαχνα για πολύ «νάθρω χώρο», όχι για να περάσω, όπως έλεγε το παλιό τραγούδι, αλλά για νάθρω χώρο... να παρκάρω, ανάμεσα στην τροχοφόρα πλημύρα πούχε κατακλύσει την Αγορά και τα γύρω σοκάκια.

ΗΛΙΑΣ ΙΩ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Αντιλαμβάνεται ο καθείς το τι επικολούθησε. Τα μάτια των παρισταμένων εγέμισαν δάκρυα από συγκίνηση για για το αθώο αυτό πλάσμα, που διατράνωσε ακόμα μια φορά την πίστην εις την Ορθόδοξον Χριστιανικήν Θρησκείαν.

Ευθύμιος Καμβύσης

Το Οκτωβριάτικο Γαλαξείδι

Όλες τις εποχές, ο τόπος μας, έχει κάτι ιδιαίτερο που τον χαρακτηρίζει και τον ομορφαίνει, αναμφίβολα.

Το ήπιο και γλυκό κλίμα το χειμώνα με τις υπέροχες λιακάδες, τη δροσερή λουλουδιασμένη άνοιξη μ' όλο που τότε μαστιάζεται απ' τον τρελό μαΐστρο. Το ξερό, ζεστό καλοκαίρι με της ξενοισιάς την πρόκληση. Κι ακόμα ένα ήρεμο, μαγευτικό και γι' αυτό περισσότερο νοσταλγικό φθινόπωρο. Αλλ' ας σταθούμε για λίγο στον πιο αντιπροσωπευτικό μήνα αυτής της εποχής, τον Οκτώβριο.

Ποιο στοιχείο ευγενικό άραγε διάχυτο στη φύση, προσδίδει τέτοιες μέρες στο Γαλαξείδι, εκείνη την ανείπωτη γλύκα κι ομορφιά; Κι έχει τόση ελκτική δύναμη που όσα χρόνια κι αν περάσουν σε τραβάει κοντά του.

Έτσι, όταν ξαναβρεθείς ένα οκτωβριάτικο δείλι στην Πέρα Πάντα κι ανηφορίσεις προς τον Άη Γιάννη, νοιώθεις κάτι αόρατα νήματα να σε συνδέουν με το παρελθόν και πιστεύεις ότι ποτέ δεν έφυγες.

Κι αν σκαρφαλώσεις κατά την Αγιά Σωτήρα κι αφήσεις το βλέμμα σου να βυθιστεί κάτω, στου Κρισσαίου τα γκριζογάλανα νερά ή να πλανηθεί πέρα ως τις χιονισμένες κορφές του Παρνασσού, ένα ρίγος διαπερνάει το κορμί σου και σούρχεται να κλάψεις από χαρά και συγκίνηση.

Αν ακόμα θελήσεις, αγναντεύοντας, να ξεχωρίσεις τα κτίσματα στην αντικρυνή Ιτιά και πιο πάνω ως το ιερό των Δελφών, που με την απίστευτη, τρομακτική θάλεγε κανείς διαύγεια, της κατακάθαρης, ολοφώτεινης ατμόσφαιρας μπορείς να το πετύχεις, σ' έχει κι όλες αγγίζει η εσωτερική εκείνη πληρότητα, που τούτος ο τόπος μόνο σου δίνει.

Ύστερα ατενίζεις πέρα προς το Δεσφινιώτικο και ως του Μακρανικόλα τις άκρες, που καθώς απλώνεις τη ματιά σου τις διακρίνεις και παραξενεύσαι με την αφάνταστη ορατότητα του λαμπρού οκτωβριάτικου απομεσήμερου.

Κατηφορίζοντας, έχεις ένα ακόμα εξάισιο, συγκλονιστικό θέαμα, με τις τελευταίες ακτίνες του δύοντος ήλιου, να ροδίζουν σ' ένα εκπληκτικό, πρωτόφαντο χρώμα, καθώς πέφτουν πάνω στο χιονισμένο σκέπασμα του «κοιμώμενου» Παρνασσού.

Εδώ ο ωραίος περίπατος τελειώνει, ενώ σου δίνεται μια ακόμα ευκαιρία να θαυμάσεις τον πίνακα του Γαλαξειδίου, που καθρεφτίζεται μέσ' στα γαλήνια νερά του κόλπου, κρεμασμένος κάπου εκεί, απ' τα καμπαναριά του προστάτου του Άη Νικόλα.

Μαριγούλα Καραμπέτσου

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

● Στις 30 Δεκεμβρίου 1988 στην καθημερινή του συνάντηση με τους πολιτικούς συντάκτες ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Σωτ. Κωστόπουλος είπε: «Πριν σας ευχηθώ καλή χρονιά, ο αναπληρωτής υπουργός Προεδρίας κ. Μαρούδας και εγώ σας κάνουμε ένα μικρό συμβολικό δωράκι: Πρόκειται για το διδλίο «Γαλαξειδιώτικα καράδια». Και τους μοίρασε το διδλίο με τους θησαυρούς του Ναυτικού μας Μουσείου.

● Την Πέμπτη 29 Δεκεμβρίου 1988 απονεμήθηκαν τα βραβεία της Ακαδημίας Αθηνών. Από την τάξη Θετικών Επιστημών βραβείο πήρε ο κ. Νικόλαος Σταθάκης για το διδλίο του «Θ/Κ Γ. Αβέρωφ». Συγχαίρουμε τον κ. Σταθάκη για την τιμητική του αυτή διάκριση.

ΓΑΛΑΞΕΪΔΙΩΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΣΑΘΑΣ

(1842 — 1914)

— Επιφανής ερευνητής και εκδότης κειμένων που αναφέρονται στη Βυζαντινή και Μεσαιωνική μας ιστορία.

— Καταγόταν από τη μεγάλη Γαλαξειδιώτικη Οικογένεια Σάθα, που στα μέλη της συγκαταλέγονταν αγωνιστές του 1821, ναυτικοί και κληρικοί.

— Ο πατέρας του Κων/νος Ιω. Σάθας ήταν αστυνόμενος στο Γαλαξείδι και η μητέρα του Ευμορφία το γένος Λύτσικα, επίσης από Γαλαξειδιώτικη οικογένεια.

— Τα εγκύκλια γράμματα σπούδασε στο Γαλαξείδι, τελείωσε το Γυμνάσιο Λαμίας και γράφτηκε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

— Νωρίς εγκατέλειψε τις Ιατρικές Σπουδές και επεδόθηκε στις ιστορικές μελέτες και ιδιαίτερα στην έρευνα των μεσαιωνικών και βυζαντινών χειρογράφων και γι' αυτό ταξίδεψε και έζησε τα περισσότερα χρόνια στην ξένη και για πενήντα σχεδόν χρόνια αναδίδισε τα αρχεία της Βενετίας, της Γενούης, της Πίζας, της Φλωρεντίας, των Μεδιολάνων, της Νεάπολης και των Παρισίων.

— Ο Κ. Σάθας υπήρξε υπόδειγμα φιλοπονίας, ακαταπόνητος και πράγματι χαλκέντερος ερευνητής της ελληνικής ιστορίας. Στόχος του ήταν η αποκατάσταση στην ιστορική συνείδηση της αμαρνωθείσας Βυζαντινής αίγλης και κυρίως να συνδέσει την αρχαία με τη νεότερη ιστορία της Ελλάδας.

— Διάβασε και αντέγραψε, χωρίς κανένα τεχνικό μέσο, χιλιάδες σελίδες δυσανάγνωστων χειρογράφων με σκοπό να θέσει αυτές στη διάθεση των μελετητών και ιστορικών.

— Εξέδωσε: «Χρονικόν ανέκδοτον Γαλαξειδίου» (1865), «Νεοελληνική Φιλολογία, βιογραφία των εν τοις γράμμασιν διαλαμπάντων Ελλήνων» (1867), «Ελληνικά ανέκδοτα» (τόμοι 2, 1867), «Τουρκοκρατούμενη Ελλάς» (1869), «Βιογραφικόν σχεδίασμα περί του πατριάρχου Ιερεμίου του Β'» (1870), «Ιστορικά διατριβαί», «Μεσαιωνική Βιβλιοθήκη» (τόμοι 7, 1872 - 1894), «Ιστορικών δοκίμιον περί του Θεάτρου και της Μουσικής των Βυζαντινών» (1878), «Ερωφίλη» (1878), «Ο Γύπαρις» (1878), «Ο Στάθης» (1878), «Ο Ζήνων» (1878), «Κρητικόν Θέατρον» (1879), «Μνημεία της Ελληνικής Ιστορίας» (τόμοι 4), «Έλληνες στρατιώται εν τη Δύσει και

Ο ΣΤΙΧΟΣ

«ΑΚΟΥΩ»

Ακούω

το βέλος να σφυρίζει
ακούω το βογγητό,
κόκκινη κηλίδα διαγράφεται
στο πρόσωπο τ' αμούστακου παιδιού.

Ακούω

τις αναμνήσεις μιας γιαγιάς
αναμνήσεις που αποστηθίζονται
βαθιά μες την καρδιά
μες τα εγγόνια.

Ακούω

το κλάμα του Χριστού
στο εικονοστάσι
για την κατάντια των ανθρώπων.

Ακούω

την τσάπα του εργάτη
τον ιδρωτά του
να τρέχει στάζοντας πάνω στο στήθος του
και ντρέπομαι για τα πλούτη μου, τα
χρήματά μου.

Ακούω

το βήμα του διαβάτη,
ακούω την άηχη λέξη
να του λέει
προσοχή.

Ακούω

κάποιες φράσεις
που δεν τις δγάζω καθαρά
η καρδιά και η ψυχή μου τις καταλαβαίνουν
όμως
σημαίνουν αυτό που θέλει ο κάθε άνθρωπος
«Ελευθερία».

8.5.86

Ανδρέας Ευθυμίου Προκαλάμος

— ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ —

● Περιοδ. «ΤΕΤΡΑΜΗΝΑ». Εκδότης - Διευθυντής ΔΡΟΣΟΣ ΚΡΑΒΑΡΤΟΓΙΑΝΝΟΣ. Φθινόπωρο '88, τεύχος 38, 'Αμφισσα. Από τα περιεχόμενα: ΠΑΝΤΟΣ Α. ΠΑΝΤΟΣ «Εχέδημος», ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΣ, «Περί του ποιος πρωτοδημιούργησε τη μορφή του Ανδρέα Κάλβου», ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΚΟΣ, «Η λογοτεχνία μας "εν τη ξένη"...», ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΤΣΟΥΚΝΙΔΑΣ, «Διάγραμμα της διδασκαλίας των Ελλήνων γραμματικών για το χρόνο του ρήματος», ΔΡΟΣΟΣ ΚΡΑΒΑΡΤΟΓΙΑΝΝΟΣ, «Λιδωρίκης και Κρανάκης», ΕΥΓΕΝΙΑ ΓΕΡΟΥΛΥΜΑΤΟΥ, «Αντιγόνη με θέατρο Χαρμπίν (Κίνα)». Και άλλη πλούσια και ποικίλη ύλη.

● ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ. Τριμηνιαία έκδοση της «Εταιρείας Φωκικών Μελετών», τεύχος 48, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1988. Το τεύχος έχει ποικίλη ύλη και είναι αφιερωμένο στα δέκα χρόνια λειτουργίας του «ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ».

● «ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ» Τριμηνιαίο Περιοδικό. Ιδιοκτησία του Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ο ΟΝΗΣΙΜΟΣ». Έτος 4ο, τεύχος 13ο.

αναγέννησης της ελληνικής τακτικής» (1887) και άλλα και περισσότερα από 100 άρθρα σε περιοδικά.

— Πέθανε σχεδόν τυφλός και πτωχός στο Παρίσι το 1914 και ο τάφος του βρίσκεται στο Γαλαξείδι.

— Ο Κ. Σάθας αφιέρωσε πενήντα ολόκληρα χρόνια στη μελέτη των αρχείων και των βιβλιοθηκών της Δύσης, έργο για το οποίο απέσπασε το θαυμασμό Ελλήνων και ξένων μελετητών.

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ιανουάριος 1989

«Να τα πούμε;...». Έτσι ρωτούσαμε και αρχίζαμε εθιμοτυπικά να λέμε τα κάλαντα τα χριστουγεννιάτικα και της πρωτοχρονιάς. Οι μάγκες όλων μας, καμάρωναν. Και στα μαγαζιά και καφενεία, οι πατεράδες μας «φίλευαν», με το «μπουναμά» και με τα νομίσματα, για το καλό της χρονιάς. Περιπατούσαμε τότε τους δρόμους του τόπου μας, στα παιδικά μας χρόνια. Τον τόπο που δεν ξεχνάμε. Το Γαλαξειδί μας.

Φτάσαμε στον καινούργιο χρόνο με τις σκέψεις μας στο παρελθόν, σαν πηγή διδαγμάτων που μας δυναμώνουν την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Υπάρχει εδώ η παράδοση να εκλέγεται ένα πρόσωπο στη γη φημισμένο για τις συγκεκριμένες πράξεις του με πανανθρώπινη επίδραση για το καλό του συνόλου κάθε χρόνο, ως τον «Άνθρωπο της χρονιάς». Φέτος το περιοδικό «Τάιμ», όπως γράφει η ελληνοαμερικανική εφημερίδα «Εθνικός Κήρυξ», ξέφυγε απ' αυτή την παράδοση και ανέδειξε τη Γη μας, ως «Πλανήτη της χρονιάς για το 1988».

Θα πρέπει να γίνει διεθνής σταυροφορία για τη σωτηρία της γης από την καταστροφή, γράφει και κάνει έκκληση σ' όλη την ανθρωπότητα για το σκοπό αυτό.

Το 1988 θα μείνει γνωστό για πολλά. Ιδιαίτερα τις προειδοποιήσεις. Τόσο επικίνδυνες πλημμύρες, ξηρασίες, σεισμούς, μόλυνση του περιβάλλοντος, μεγάλες καταστροφές, πείνα, κλειψιές, μεγάλα σκάνδαλα, ηθική κατάπτωση, διαφθορά, ναρκωτικά, κοινωνική κατάρρευση, παρακμή και άλλα πολλά.

Είναι μεγάλος ο αγώνας για την αντιμετώπιση των καταστροφικών αυτών τάσεων. Θα πρέπει μόνο με την αλληλεγγύη και συνεργασία όλων των ανθρώπων της γης να ενώσουμε τις προσπάθειες και να λάβουμε μέρος στη σταυροφορία για τη σωτηρία της. Ημείς προσπαθούμε με τη διατήρηση των παραδόσεων να συνεχίσουμε τη διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Σαν ένα κομμάτι της Ομογένειας της Ελληνοαμερικανικής που πετυχαίνει σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, είμαστε περήφανοι για την καταγωγή μας. Για την προστασία της γενέτειρας, του τόπου της καταγωγής μας. Στέλνουμε τις πιο καλύτερες ευχές μας για το 1989, για ένα χρόνο καλύτερο, ευτυχισμένο, γεμάτο χαρά, και υγεία, αγάπη και ειρήνη στην ανθρωπότητα.

Ημείς, οι Γαλαξειδιώτες της Αμερικής, κάναμε την εκλογή μας. Αναδείξαμε το ιστορικό Γαλαξειδί ως «τον πιο όμορφο τόπο της χρονιάς για το 1988». Κάναμε έκκληση στους απανταχού Γαλαξειδιώτες, να συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας για την προστασία του, με το ίδιο ενδιαφέρον και θέρμη και στο 1989. Βοηθείστε το έργο «Το σπίτι των νέων».

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Η νέα ύπατη διοίκηση της Ομοσπονδίας Στερεάς Ελλάδας Αμερικής και Καναδά που εκλέχτηκε στο 43ο Συνέδριο, αποτελείται ως εξής: Πρόεδρος: Δημήτριος Κοζώνης από το Σικάγο. Α' Αντιπρόεδρος: Χάρης Κάλας από τη Νέα Υόρκη. Β' Αντιπρόεδρος: Τομ Τσίγκας από το Οχάιο. Γραμματέας: Λεωνίδας Λόης από τη Νέα Υόρκη. Ταμίας: Λουκάς Περγαντάς από το Ιλινόις και Νομικός Σύμβουλος η Δικηγόρος Άννα Κιούτας από το Σικάγο.

— Εντυπωσίασε η Δημοτική Χορωδία Βόλου με τις συναυλίες της που έδωσε με μεγάλη επιτυχία στη Νέα Υόρκη.

— Ο Σύλλογος της Νεολαίας Στερεάς Ελλάδας στη Νέα Υόρκη, παρουσιάζει τελευταία μια αξιόλογη δράση. Αξίζουν συγχαρητήρια στον προεδρευτικό αυτό Σύλλογο.

— Στο DETROIT - MICHIGAN έδωσαν υπόσχεση γάμου η δ. Άννα - Μαρία ΝΟΡΟΥΑΝ, εγγονή της εδώ συμπατριώτισσας Μαρίας Μαραγγάς, με τον κ. TODD VICHERS. Οι θείοι της, Ανδρέας και Ρόζι Παλυθίδα, εύχονται καλά στέφανα. Εκφράζουμε και εκ μέρους της Αδελφότητας «Οιάνθη» τα συγχαρητήρια στο νεαρό ζευγάρι.

— Απεβίωσε εδώ η Ειρήνη Μίχαλου, πενθερά του συμπατριώτη μας Νίκου Παλυθίδα. Τα συλλυπητήρια εκ μέρους των Ανδρέα και Ρόζις Παλυθίδα και εκ μέρους της Αδελφότητας «Οιάνθη», προς την οικογένειά της.

— Απεβίωσε στη Νέα Υόρκη ένας φίλος και θαυμαστής του Γαλαξειδιού, ο Νικόλαος Γκέρκης από την Κορινθία, θεός των Κώστα και Νίκης Δουδή. Συνταξιούχος από την Αμερική έμεινε μόνιμα στην Ελλάδα, στο Κιάτο, όπου και κηδεύτηκε. Γνωστός για την ευγένειά του και την αξιοπρέπεια, τύπος καλού ανθρώπου. Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στη σύζυγό του, τα παιδιά του και εγγόνια του και σ' όλους τους συγγενείς

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Η. ΚΑΜΒΥΣΗ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Ιανουάριος.— Τα εφεντά Χριστούγεννα και το Νέον Έτος 1989 γιορτάστηκαν στην πατρίδα μας, με χαλοκαιρία. Η τριήμερη σχεδόν καλοκαιρία και βροχές κρύα και παγετοί, υπεχώρησαν την προπαραμονή των Χριστουγέννων και ένας ολόλαμπρος ήλιος σκόρπισε με απλοχεριά τις καυτερές ακτίνες του ώστε το κρύο και οι βοριάδες να υποχωρήσουν και δια μαγείας, τα πορτοπαράθυρα των οικιών άνοιξαν δια μαγείας να μπει ο καυτερός ήλιος να θερμάνει τα εσωτερικά των σπιτιών τα οποία παρά τα θερμαντικά μέσα, τζάκια, σόμπες καυσόξυλων, υγραερίων και... τα νεοεγκατασταθέντα καλοριφέρ, περίμεναν τον ήλιο.

Ανήμερα των Χριστουγέννων υπήρξε μια ηλιόλουστη μέρα ώστε πλήθος αυτοκινήτων Ι.Χ. και εκδρομικών πούλμαν κατέ-

φθασαν στο Γαλαξειδί.

Πολλοί συμπολίται διαμένοντες στην πρωτεύουσα και αλλοχού, έσπευσαν με τα ιδιόκτητα Ι.Χ. να 'ρθουν στην πατρίδα των, στο πατρικό σπιτάκι των με τους όμορφους και μυρωδάτους μπαξέδες των, να εκκλησιασθούν και να ανάψουν τις λαμπάδες στην Θεομήτορα Παρθένα Παναγία, να απολαύσουν τη θεία μυσταγωγία και το τροπάριον της Γεννήσεως του Θεανθρώπου Σωτήρα μας και μετά το πέρας της θείας λειτουργίας να επιστρέψουν στα οικίες των όπου ένα πλουσιότατον τραπέζι, γεμάτο λιχουδιές τους περίμενε να γιορτάσουν την άγια μέρα.

Χαρακτηριστικό ήταν, όπου πολλοί πιτσιρικοί, ελθόντες με τους γονείς των ενταύθα, την παραμονή των Χριστουγέννων, ξύπνησαν λίαν πρώτα, μετέβησαν στο δωμάτιο του παππού και της γιαγιάς των που βρίσκονταν στο κρεβάτι του πόνου, άλλοι με ακορντεόν, άλλοι με φουσαρμόνικες και τρίγωνα να «πουν τα Χριστούγεννα», ενώ από τα γέρινα μάτια, από συγκίνηση, έτρεχαν δάκρυα... Μετά το πέρας σηκώθηκαν να τα αγκαλιάσουν και να προσφέρουν, στα προσφιλή των εγγονάκια, ηγεμονικά δώρα, αναλογιζόμενοι άραγε: Του χρόνου θα είναι ζωντανοί να ακούσουν και πάλι τα κάλαντα.

Ευθύμιος Καμβύσης

ΔΩΡΕΕΣ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Δια την αναπαλαίωση της Στέγης του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου προσέφεραν:

Άγνωστος δρχ. 5.000.

Άγνωστος δρχ. 5.000.

Μωραϊτής Γεώργιος εις μνήμη των γονέων του δρχ. 10.000.

Κονταράτου Ανδρούλα δρ. 5.000

Άγνωστη δρχ. 5.000.

Υπέρ της Ιεράς Μονής Σωτήρος:

Άγνωστος εις μνήμη Κωνσταντίνου Τρίγκαλα δρχ. 25.000.

Ζαχαρίας και Τσιώ Τρίγκαλα εις μνήμη Κων. Τρίγκαλα δρχ. 5.000.

Άγνωστος εις μνήμη Ιερέως Χαράλαμπος Γκελεστάθ δρχ. 10.000.

Ζαχαριάδου Ελένη εις μνήμη Αλίκης Ζαχαριάδου - Κορδοπάτη δρχ. 5.000.

Από κυτίον Ιεράς Μονής δρχ. 3.200.

Μαρία Καφοκοβάθ εις μνήμη Μαρίας Γ. Τούρλα δρχ. 5.000.

Ευχαριστούμε θερμώς.

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Ταμίας

Ηλίας Κουμπούρης

Γιώργος Βαράτος